

KRAŤÁSKY

■ Písníčkář **Jaroslav Hutka** vydává nové album dětských písniček s názvem **Bílý slon**. Deska navazuje na šest let starou nahrávku hravých písní **Zvířátka**. Hudbu k dvěma desítkám nových zvířecích skladeb s texty Jaroslava Hutky složil **Vladimír Veit**. ■ Centrum současného umění **DOX** v Praze-Holešovicích představuje do 9. 12. tvorbu **Filipa Turka**, autora z generace „porevolučních umělců“, který se výstavou **Příde-lový systém** vyjadřuje ke společensko-politickým otázkám, jako je pocit nedostatku nebo možnost výběru. Autorovy objekty a instalace vytvořené speciálně pro výstavu v centru DOX se vyznačují humorem, ironií a provokací.

■ Na labelu **Columbia Records** vyjde 25. listopadu audio i video záznam z koncertu **Barbry Streisandové** z roku 2012 **Back To Brooklyn**. Výjimečné na tomto záznamu je, že obsahuje devět živě nikdy nenazpívaných skladeb.

■ Francouzský režisér **Mark Cousins** v Praze osobně uvedl do českých kin svůj **Příběh filmu: Odysea** pojednávající o vývoji filmu během více než sta let. Dokumentární cyklus byl ve Velké Británii označen za filmovou událost roku.

■ V **Místodržitelenském paláci** v Brně jsou až do 19. ledna vystaveny fotografie **Jaromíra Funkeho** (1896–1945). Podle kurátorů se výstava liší od předchozích zasa-

Foto archiv Moravské galerie v Brně

zením Funkeho díla do kontextu evropské avantgardní fotografie a kultury. ■ Desetinásobný držitel Grammy, kytarista **Carlos Santana**, oznámil začátek prací na studiovém albu **Corazón**, které vyjde začátkem roku 2014. Na desce bude spolupracovat s největšími hvězdami latinské hudby, jako jsou **Gloria Estefan** (Kuba), **Los Fabulosos Cadillacs** (Argentina), **Juanes** (Kolumbie) nebo **Nina Pastori** (Španělsko). ■ V pražském kině Lucerna byl zahájen 9. ročník projektu **Příběhy bezpráví – měsíc filmu na školách**. Projekt organizovaný vzdělávacím programem **Jeden svět na školách** společnosti **Člověk v tísni** seznámí v listopadu žáky základních a středních škol prostřednictvím projekcí filmů a následných besed s moderními československými dějinami. V letošní bonusové nabídce pro školy je také loutkový snímek **Normalizační loutka**. ■ (miš)

KULTURA

Premiéra vskutku světová

V roce 1983 se v kinech objevil film **Flashdance**, jehož režisér Adrian Lyne dokázal spojit atmosféru těžké sociální situace v tehdejší Pittsburghu s limonádově pohádkovým příběhem mladé svářečky Alex. Ta se nakonec stane profesionální tanečnicí a navíc získá srdce svého milovaného Nicka. Téměř po třiceti letech se muzikál objevil na londýnských divadelních prknech, odkud se vydal na anglické turné. V současné době v přepracované verzi slaví triumfy na pouti po USA, světová premiéra na Broadwayi se ale zdržela, a tak primát světové premiéry nové verze získalo **Městské divadlo Brno**.

Flashdance teď v „divadle na Lídické“ vyprodává snad jednu reprízu za druhou. Zhlédnout tuto inscenaci pomalu patří k brněnskému bontonu. Režiséru **Stanislavu Mošovi** se spolu s dalšími inscenátory podařilo vytvořit atraktivně opulentní inscenaci – jejím středobodem je však tanec a velenápaditá choreografie (Chorvat Igor Barberič a Aneta Majerová). Premiérová Svetlana Janotová jako Alexandra Owensová (alternuje Ivana Vaňková) byla famózní. Relativně dlouhé představení zvládala bez sebemenších stop únavy a se záviděníhodnou vitalitou, která dávala tušit, že by stejně korunovala reprízu, která by teoreticky mohla začít ihned po závěrečných ovacích vstoje.

Z brněnského nastudování muzikálu **Flashdance** doslova stříká

Foto J. Kratochvíl

Z brněnského nastudování **Flashdance** doslova stříká energie

gejzír energie, který je sice nejmarkantnější v celkové choreograficko-taneční složce, ale „našlapaná“ hudba Robbieho Rotha stimuluje účinkující k odvazu i v pěveckých číslech. Ostatně hity à la Maniac nebo Gloria snad ani nelze interpretovat jinak. Kromě Janotové připomeneme z dalších premiérových protagonistů ještě alespoň Dušana Vitázka (Nick Hurley), Hanu Holišovou (Kiki), Aleše Slaninu (Jimmy) či Markétu Sedláčkovou (Wildeová). Dirigentem byl Dan Kaulosek, který je spolu s Emou Mi-

keškovou podepsán pod hudebním nastudováním.

Jemný šrám na všech superlativních především spočívá na zbytečně rozvláčné délce představení, která se zejména připomíná v souvislosti s libretem (Tom Hedley). To totiž silně zavání stylem červené knihovny. V kuloárech šlo pak zaslechnout i výtky na adresu zvukové režie, která hladinu decibelů „přepískla“. Ale takovou invektivu lze na Hudební scéně zaznamenat i při řadě dalších představení.

■ **Vladimír Čech**, hudební publicista

Láska, smrt a mlha

Knižní novinka **Bianky Bellové**, vydaná pod hlavičkou brněnského Hostu, má trefný název: **Celý den se nic nestane**. Ono se totiž na první pohled nic neděje ani na sto čtyřiceti stránkách téhle prózy, žánrově nejspíš novely, třetího titulu, který pražská autorka, letos třiadvacetiletá, od roku 2009 publikovala.

V textu je sice od počátku přelidněno a spektrum zúčastněných je velmi pestré, ovšem postavy tu neslouží nějakému výraznému příběhu, natož silnému ději. Akteři zůstávají jaksi strnulí nebo mátožní, většinu času sami v sobě, se svými monology, mimo konkrétní místo i čas – vlastně mimo jakékoli pevné mantinely, které by pomohly vystavbě jejich jasně psychologického profilu. Autorka pak sází na spontánně řazené lyrické výkresy (živené mnohdy výrazivem posbíraným ve virtuálním prostoru), jejichž jádrem je nějaká silnější emoce, citový vznět, případně rovnou ztracený či nenaplněný vztah.

Klíčové postavy jsou nejspíš tři. Marta a Lola, matka s dcerou, první v středním věku, druhá v pubertě; zatímco jedna se strachuje, že její akcie na vztahové

burze zvolna ztrácejí svoji hodnotu, v té druhé se ženskost právě probouzí. Tedy přítelkyně i rivalky. Tím třetím do hry je zmizelý manžel a otec, přezdívaný poněkud zvláštně Esterházy, člověk jaksi „měkký“ či „tekutý“, který se jednoho dne prostě ztratil. Imaginárnímu triu pak servíruje další podněty ke chvilkovým emocionálním dobrodružstvím nebo rovnou k sexuálnímu hrám velitel požárníků, oplzlý doktor, čerstvý vdovec, šleňná lndka a další.

Bianka Bellová napsala zvláštní knihu: místy se dotýká čtenáře velmi intenzivně, rovnou tělesně, místy kolem něj protéká netečně jako hustá mlha. Novelu rámuje smutně slavnost. A tak se dá vlastně do společného jmenovatele prózy **Celý den se nic nestane** vepsat věčné téma láska a smrt. Respektive celkem působivá variace na ně.

■ **Radim Kopáč**, literární a výtvarný kritik

